

Bet. o. lovf. om opdræt af visse dyrearter

Retssikkerheden er i dag ofte helt utilstrækkelig, når det drejer sig om forvaltningsmyndigheders adgang til privat ejendom, og reguleringen er alt for vilkårlig og på kanten af grundlovens regler om boligens ukrænkelighed.

En yderligere svækkelse af retssikkerheden sker ved, at det ofte er den samme myndighed, der kontrollerer, og som mere eller mindre tilfældigt bliver opmærksom på lovovertrædelserne og senere behandler disse lovovertrædelser.

Denne svækkede retsbeskyttelse bliver yderligere markant på grund af det totale fravær af generelle forskrifter for forvaltningsmyndigheder.

I kølvandet på den stigende regulering af borgernes adfærd er nemlig fulgt en stadig stigende kontrolvirksomhed, der med hjemmel i lovgivningen giver myndighederne mulighed for indgreb af f.eks. ransagningslignende karakter.

De mange love, der uden nærmere betingelser f.eks. giver kontrollerende myndigheder adgang til privat ejendom, er en udhuling af grundlovens bestemmelse om boligens ukrænkelighed.

Forvaltningsmyndigheder kan f.eks., uden at ransagningsbetingelserne er opfyldt, trænge ind på privat ejendom og uden at rejse sigtelse »kontrollere«. Myndighederne foretager afhøringer uden at gøre opmærksom på, at »kontrol samtalen« kan blive anvendt ved en senere straffesag.

Finder forvaltningsmyndighederne beviser for strafbare forhold, gælder hverken regler om afhøring med en sigtets retsstilling eller adgang til advokat, ligesom myndighederne typisk slet ikke er uddannet til og ikke som politiet har forskrifter om forsvarlig efterforskning, indsamling og afvejning af beviser m.v.

Det er et grundlæggende retssikkerhedsproblem i Danmark, at borgere, der overtræder mere formelle forskrifter, ikke har tilnærmelsesvis den retssikkerhed, som gennem strafferetsplejen bliver f.eks. drabsmænd og brandstiftere til del.

I den senere tid har f.eks. bevisbyrderegler i strafferetsplejen i forbindelse med store økonomiske midler hos rockere været diskuteret.

Der er meget strenge regler for politiets muligheder for at anvende de såkaldte tilfældighedsfund.

Hvad andre myndigheder, som under kontrol finder beviser for strafbare forhold, skal foretage sig er ikke reguleret.

Borgerne befinder sig således i en gråzone, hvor myndigheden kommer for at kontrollere, men hvor sagen kan ende som en straffesag, uden at borgeren har de retssikkerhedsgarantier, der gælder inden for strafferetsplejen.

Dertil kommer, at ministeren i sit svar på spørgsmål 16, der er optrykt som bilag til betænkningen, giver udtryk for tilfredshed med, at det er den samme myndighed, der kontrollerer og senere efter kontrolbesøg anmelder for et strafbart forhold. Derved har den pågældende slet ikke den retsstilling som en person, der er sigtet af politiet.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det under nr. 1 stillede ændringsforslag.

Mindretallet er af den generelle og principielle opfattelse, at den private ejendomsret er ukrænkelig og skal respekteres. De hidtidige regler og bestemmelser har ikke givet anledning til, at den private ejendomsret sættes ud af kraft.

Der sker efter mindretallets opfattelse i disse år en kedelig udvikling hen imod, at der i lovforslag indsættes paragraffer, der tilsidesætter den private ejendomsret.

Den private ejendomsret er en afgørende forudsætning for opretholdelsen af vores samfund. Den private ejendomsret er et bolværk mod unødige chikane og overgreb fra andre, herunder offentlige myndigheder, og skal ikke tilsidesættes af smålige ønsker om adgang til landmandens besætning og ejendom.

Skulle der undtagelsesvis være behov for at tilvinge sig adgang til en ejendom, findes der andre steder i lovgivningen udmærkede regler herom, og sådan skal det fortsat være.

Et *fjerde mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det under nr. 2 stillede ændringsforslag.